

Mål C-717/19**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

27 september 2019

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

16 september 2019

Klagande: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi
Fióktelepe**Motpart:**Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(Avdelningen för prövning av klagomål inom nationella skatt- och
tullmyndigheten, Ungern)

[utelämnas]

I ett skattemål i vilket Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe ([utelämnas] Budapest, [utlämnas]), klagande, har överklagat ett beslut av Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Avdelningen för prövning av klagomål inom nationella skatt- och tullmyndigheten, Ungern) ([utelämnas] Budapest, [utlämnas]), motpart, har Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) meddelat följande

Beslut

Denna domstol beslutar att vilandeförklara målet, och hänskjuter samtidigt följande tolkningsfrågor till Europeiska unionens domstol, med stöd av artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt:

1) Ska artikel 90.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den lagstiftning som är aktuell i det

nationella målet, enligt vilken ett läkemedelsföretag som enligt ett frivilligt avtal erlägger betalningar till det statliga sjukförsäkringsorganet som bygger på den omsättning som företaget erhållit för läkemedel och företaget således inte behåller hela ersättningen för dessa produkter, inte har rätt att i efterhand nedsätta beskattningsunderlaget enbart på grund av att betalningarna inte sker på ett sätt som fastställts på förhand i dess affärspolicy eller främst i marknadsföringssyfte?

2) Om fråga 1 besvaras jakande: Ska artikel 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det för att beskattningsunderlaget ska kunna nedsättas i efterhand krävs en faktura utställd på den som har rätt till ersättning som visar att den transaktion som ger rätt till denna ersättning har ägt rum, när den transaktion som medger att beskattningsunderlaget nedsätts i efterhand är vederbörligen dokumenterad och kan kontrolleras i efterhand, delvis bygger på offentliga och officiella uppgifter samt möjliggör en riktig uppbörd av skatten?

[utelämnas] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

Motivering

I. Faktiska omständigheter

I enlighet med 195 § az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (2017 års lag CL om det allmänna skatteförfarandet; nedan kallad den nya lagen om det allmänna skatteförfarandet), ingav klaganden, som är ett läkemedelsföretag, den 13 november 2018 en kompletterande deklaration till skattemyndigheten i första instans, som är motpart i målet, med avseende på dess mervärdesskattedeklaration för beskattningsperioden september 2018. Genom denna kompletterande deklaration nedsatte klaganden det mervärdesskattebelopp som denne skulle betala med 354 687 000 forint och hänvisade till de betalningar som gjorts enligt de särskilda civilrättsliga avtal (de så kallade avtalen om finansieringsvolym; nedan kallade avtalen) som hade ingåtts mellan klaganden och Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő (den nationella sjukförsäkringskassan, nedan kallad NEAK), i egenskap av statligt sjukförsäkringsorgan.

Avtalen ingicks med avseende på de av klaganden saluförda läkemedlen JARDIANCE, JENTADUETO, PRADAX, SPIRIVA, TRAJENTA, STRIVERDI RESPIMAT, SPIOLTO RESPIMAT, SYNJARDY och OFEV för perioden mellan den 1 oktober 2013 och den 31 december 2017. Enligt avtalen förband sig klaganden att erlägga betalningar till NEAK på grundval av försäljningen av dessa läkemedel som socialförsäkringen finansierade, och använde för dessa betalningar en andel av intäkterna från försäljningen av dessa läkemedel. Betalningsskyldighetens storlek uttrycktes som en andel av socialförsäkringens

bruttofinansiering, per förpackad enhet (per ask) som såldes med finansiering (betalning per ask) och när det gällde vissa avtal fastställdes den till 100 % för det fallet att socialförsäkringens finansiering av vissa produkter översteg en viss gräns (betalning enligt årliga gränsvärden). Betalningsskyldigheten fastställdes per kalendermånad eller per år (som en engångsbetalning).

När det gäller öppenvården finansierar NEAK priset för receptbelagda läkemedel med finansiering från socialförsäkringen inom ramen för det så kallade "prissubventionssystemet". I detta system sker betalningen av priset för den finansierade produkten inom ramen av ett multilateralt rättsförhållande och betalningen fördelas mellan patienten och NEAK. Patienten betalar det så kallade subventionerade priset för produkten som han eller hon får till apoteket och det motsvarar skillnaden mellan produktens pris och socialförsäkringens finansiering. Den som innehar försäljningstillståndet (i förevarande fall klaganden) fastställer priset på de läkemedel som finansieras av NEAK, som fattar beslut om att godkänna detta i ett förfarande för godkännande av finansiering från socialförsäkringen, efter en komplicerad prövning som innefattar sjukvårdspolitiska aspekter av yrkesmässig karaktär och aspekter rörande kostnadseffektivitet, och som sedan fastställer det finansieringsbelopp som är lämpligt.

Klaganden säljer läkemedel direkt till grossisten, grossisten säljer till apoteket och apoteket till patienterna, i det sistnämnda fallet till ett pris som sänkts med det belopp som socialförsäkringen finansierar. Avslutningsvis betalar NEAK tillbaka finansieringsbeloppet till apoteket. Den ersättning som apoteket får, vilken ligger till grund för mervärdesskatten, består av två delar: den första är patientens betalning (ett pris som minskats i förhållande till finansieringen och som kallas subventionerat pris) och den andra är det som NEAK betalar (finansieringen). Apoteket är skyldigt att betala mervärdesskatt på båda dessa belopp.

Det föreligger ingen lagstadgad skyldighet för klaganden att ingå avtalen, men därigenom kan det garanteras att de läkemedel som klaganden säljer kommer i åtnjutande av socialförsäkringens finansiering. Genom att ingå avtalen avstår klaganden samtidigt från en del av den ersättning för läkemedlet som denne får från grossisten (det vill säga en del av den omsättning klaganden erhåller), eftersom klaganden använder en del av denna ersättning för att göra betalningarna till NEAK.

Avtalen gynnar även NEAK, eftersom patienter som behöver nya läkemedel och den senaste generationens läkemedel därigenom, i möjligaste mån, fortlöpande kan få tillgång till det med finansiering från socialförsäkringen, samtidigt som det garanterar att budgetramarna inte överskrids, genom att kostnaderna för de läkemedel som avtalen avser hålls inom vissa på förhand fastställda gränser.

Även om det inte utfärdas någon faktura för klagandens betalning till NEAK, kan avtalen och de betalningar som görs med stöd av dem kontrolleras skriftligen vid ett senare tillfälle.

- Grunden för betalningarna utgörs av den betalningsuppsmaning som NEAK, i egenskap av statligt sjukförsäkringsorgan, skickar till klaganden.
- Bankens verifikation på överföringen finns att tillgå.
- NEAK offentliggör de viktigaste avtalsuppgifterna på sin webbplats, på det sätt som lagen föreskriver.
- Det pris som ligger till grund för socialförsäkringens finansiering av läkemedlen och uppgifterna om finansieringen finns i ett officiellt offentligt register som förs av NEAK.
- Apoteket erhåller från NEAK socialförsäkringens finansieringsbelopp i enlighet med ett prissubventionsavtal som apoteket ingår med NEAK. Hur finansieringen ska ersättas regleras i lag, i prissubventionsavtalet och i de allmänna avtalsvillkoren, vilket innebär att ersättningen bygger på recept eller giltiga arbetsdokument som har fyllts i med lämpligt innehåll.
- Spårbarheten och kontrollen av försäljningen av läkemedlen i fråga kan säkerställas med hjälp av offentliga uppgifter om försäljning av läkemedel som NEAK offentliggör på sin webbplats och med hjälp av klagandens egna försäljningsuppgifter.

Mot bakgrund av detta godkände skattemyndigheten i första instans inte klagandens kompletterande deklaration, vilket innebär att den inte godtog att beskattningsunderlaget nedsattes i efterhand. Efter att klaganden hade överklagat beslutet, fastställde motparten beslutet i första instans. Enligt motparten innehåller 77 § mervärdesskattelagen alla de fall där beskattningsunderlaget får nedsättas som anges i artikel 90.1 i mervärdesskattedirektivet, vilket innebär att slutsatsen inte kan dras att det föreligger en bristande överensstämmelse med unionsrätten, eftersom det när direktivet införlivas med den nationella rättsordningen inte krävs att bestämmelserna i direktivet och i den nationella rätten är helt identiska till sin lydelse. Direktivet föreskriver bara vissa mål för lagstiftningen och den nationella lagstiftaren ges frihet att avgöra hur de ska uppnås. Motparten gjorde gällande att domstolens dom av den 20 december 2017 i målet C-462/16 (Boehringer Ingelheim Pharma) byggde på andra faktiska omständigheter och att den därför inte är tillämplig i förevarande mål. Motparten menar att de betalningar som görs till NEAK med beaktande av deras innehåll inte uppfyller villkoren i 77 § punkt 4 mervärdesskattelagen (bestämmas av dess affärspolicy eller ske i reklamsyfte). Villkoren i 78 § punkterna 3 och 4 mervärdesskattelagen har i stället till syfte att säkerställa en korrekt uppbörd av mervärdesskatten och att förhindra skatteundandragande.

II.1. Ungersk rätt

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (den nya lagen om det allmänna skatteförfarandet)

195 §:

”Skattemyndigheten fattar beslut om en skattskyldig persons kompletterande deklaration inom en tidsfrist på femton dagar från ingivandet utan att genomföra en kontroll, om den skattskyldiga personen har ingett den kompletterande deklarationen enbart på den grunden att bestämmelsen på vilken skattskyldighet grundas strider mot grundlagen eller strider mot Europeiska unionens bindande rättsakter, eller att en kommunal förordning strider mot någon annan bestämmelse i lag, såvitt Kúria [Ungern] eller Europeiska unionens domstol vid tidpunkten då den kompletterande deklarationen inges ännu inte har meddelat något avgörande i denna fråga, eller den kompletterande deklarationen inte överensstämmer med konstaterandena i det avgörande som har meddelats.”

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (2007 års lag CXXVII om mervärdesskatt, nedan kallad mervärdesskattelagen)

65 §:

”För leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster ska beskattningsunderlaget, om inget annat föreskrivs i denna lag, bestå av den ersättning som den som har rätten därtill har erhållit eller ska erhålla från förvärvaren eller en tredje part för dessa transaktioner, inklusive samtliga subventioner som är direkt kopplade till priset på leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna.”

77 §:

”1. För leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster eller gemenskapsinterna förvärv av varor, ska en ändring eller ett upphörande av avtalet – vilket innefattar att avtalet är ogiltigt eller att något avtal inte föreligger – utgöra skäl för en nedsättning av beskattningsunderlaget i efterhand med ett belopp som motsvarar det förskott eller den ersättning som helt eller delvis har eller ska betalas tillbaka.

...

4. Om den beskattningsbara personen efter leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna i enlighet med de särskilda villkoren i dennes affärspolicy betalar tillbaka ett penningbelopp till en person i marknadsföringssyfte, oberoende av om det är en beskattningsbar person eller inte, som inte har köpt den vara eller tjänst som ger rätt till återbetalning direkt från den beskattningsbara personen, får den beskattningsbara person som gör

återbetalningen i efterhand nedsätta beskattningsunderlaget för leveransen av de varor eller tillhandahållandet av de tjänster som återbetalningen avser (transaktion som ger rätt till nedsättning av beskattningsunderlaget), på villkor att

- a) den leverans av varor eller det tillhandahållande av tjänster har skett direkt till den person som har rätt till återbetalning (transaktion som ger rätt till återbetalning) är en beskattningsbar transaktion som har skett inom landet och att
- b) det belopp som ska betalas tillbaka är lägre än produkten av det antal transaktioner som ger rätt till återbetalning multiplicerat med det lägre styckepriset, plus skatten, för de levererade varorna eller de tillhandahållna tjänsterna, inom ramen för marknadsföringsåtgärden i fråga och med avseende på alla transaktioner som ger rätt till nedsättning av beskattningsunderlaget.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska skattebeloppet anses ingå i det återbetalade beloppet.”

78 §:

”3. För tillämpning av 77 § punkt 4 är det nödvändigt att den beskattningsbara person som gör återbetalningen förfogar över

- a) en kopia av fakturan utställd på den person som har rätt till återbetalning som visar att den transaktion som ger rätt till återbetalning har ägt rum och som tydligt visar att transaktionen i fråga är en beskattningsbar transaktion som skett inom landet och
- b) en verifikation på penningöverföringen eller en kontantbetalning som tydligt visar att den beskattningsbara personen har betalat tillbaka det belopp som anges i dennes affärspolicy till den person som är berättigad till den.

4. Den verifikation som avses i punkt 3 b ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namn, adress och, för det fallet att det rör sig om en beskattningsbar person, skatteidentifieringsnumret för den person som är berättigad till återbetalning.
- b) Information om rätten till avdrag med avseende på transaktionen i fråga, som bygger på deklARATIONEN från den person som är berättigad till återbetalning.”

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (1997 års lag LXXXIII om förmåner från den obligatoriska sjukförsäkringen)

30/A §

”Sjukförsäkringsorganet får ingå avtal med aktörer som har sådant tillstånd för försäljning som avses i 36 § punkt 1 i 2006 års lag XCVIII om försäljning av läkemedel, och med aktörer som säljer sjukvårdsmaterial och som tillhandahåller sjukvårdstjänster, rörande priser, kvantiteter eller kvalitetskrav för de produkter

och sjukvårdstjänster som får säljas med finansierat pris, eller rörande andra frågor som parterna anser är viktiga.”

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (2006 års lag XCVIII med allmänna bestämmelser om pålitliga och ekonomiskt hållbara leveranser av läkemedel och sjukvårdsmaterial och om försäljning av läkemedel; nedan kallad lagen om försäljning av läkemedel)

17 §:

”4. Det är förbjudet att marknadsföra läkemedel och livsmedelsprodukter som bara får tillhandahållas på recept på apotek eller som har godkänts för finansiering av socialförsäkringen, samt sjukvårdsmaterial som finansieras av socialförsäkringen.”

26 §:

”2. För att följa budgetramen får sjukförsäkringsorganet ingå sådana avtal om finansieringsvolym som avses i punkt 5 med avseende på läkemedel som redan har finansierats eller som nyligen godkänts för finansiering, eller för vissa kategorier eller hänvisningar dessa, samt för läkemedel som finansieras av rättviseskäl.

...

5. Den betalningsskyldighet som fastställs i avtalen om finansieringsvolym får fastställas

a) i förhållande till subventionen av det pris som betalats per subventionerad enhet som sålts,

b) på grundval av skillnaden mellan hela den subvention för en eller flera produkter som har betalats under den period som avtalet avser och det gränsvärde som fastställs i avtalet,

[utelämnas] [bestämmelser som inte är relevanta]

e) den får även fastställas i enlighet med anvisningarna för administreringen av läkemedlet i fråga, på grundval av skillnaden mellan den ordinerade dosen och den referensdos som fastställs i avtalet enligt kostnadseffektivitetskriteriet.

6. Bestämmelserna i punkt 5 får även samtidigt tillämpas på ett preparat.”

28 §:

”1. För finansiering av läkemedel som godkänts för finansiering av socialförsäkringen, får sjukförsäkringsorganet använda följande finansieringsmetoder:

...

c) Avtal om finansieringsvolym.

...”

A törzskönyvezett gyógyszerek és a különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek társadalombiztosítási támogatásba való befogadásának szempontjairól és a befogadás vagy a támogatás megváltoztatásáról [szóló] 32/2004. (IV 26.) ESzCsM rendelet (Hälsoministeriets förordning nr 32/2004 av den 26 april 2004 om kriterier för att registrerade läkemedel och livsmedelsprodukter för särskilda näringsändamål ska godkännas för finansiering av socialförsäkringen och om ändring av godkännandet eller av finansieringen)

11 §:

”1. Vad beträffar sådana avtal om finansieringsvolym som avses i 26 § lagen om försäljning av läkemedel, ska finansieringsvolymens storlek fastställas med beaktande av ett förslag från en vårdyrkessammanslutning om hur många patienter som kan behandlas, med beaktande av sjukdomens prevalens och incidens.

II.2. Unionsrätt

Rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat mervärdesskattedirektivet)

Artikel 73

”För andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än som avses i artiklarna 74–77 skall beskattningsunderlaget omfatta allt som utgör den ersättning som leverantören eller tillhandahållaren har erhållit eller skall erhålla från förvärvaren eller en tredje part för dessa transaktioner, inklusive subventioner som är direkt kopplade till priset på transaktionerna.”

Artikel 90

”1. Vid avbeställning, hävning, icke godkännande, helt eller delvis utebliven betalning eller nedsättning av priset efter det att transaktionen ägt rum, skall beskattningsunderlaget nedsättas i motsvarande omfattning på de villkor som medlemsstaterna bestämmer.

2. Om betalningen helt eller delvis uteblir, får medlemsstaterna avvika från bestämmelsen i punkt 1.”

Artikel 273

”Medlemsstaterna får införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för en riktig uppbörd av mervärdesskatten och för förebyggande av bedrägeri med förbehåll för kravet på likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som utförs mellan medlemsstater av beskattningsbara personer och på villkor att dessa skyldigheter inte i handeln mellan medlemsstaterna leder till formaliteter i samband med en gränspassage.

Möjligheten i första stycket får inte användas för att införa ytterligare krav avseende fakturering utöver dem som anges i kapitel 3.”

III. Skälen till att förhandsavgörande begärs*Den första tolkningsfrågan*

I sin dom av den 20 december 2017 i mål C-462/16, Boehringer Ingelheim Pharma, slog domstolen fast att artikel 90.1 i mervärdesskattedirektivet ska tolkas så, att den rabatt som ett läkemedelsföretag enligt nationell lag beviljat en privat sjukförsäkringsgivare medför en nedsättning av beskattningsunderlaget för detta läkemedelsföretag i den mening som avses i artikeln, när leveransen av läkemedel görs via grossister till apotek som utför sådana leveranser till personer som omfattas av en privat sjukförsäkring, vilka via den privata sjukförsäkringen erhåller ersättning för inköpspriset för läkemedlen.

Det ungerska finansieringssystemet liknar det tyska finansieringssystemet för privata sjukförsäkringar, med den skillnaden att i Ungern bygger de betalningar som görs av NEAK, i egenskap av offentligt sjukförsäkringsorgan, inte på en tvingande rättslig bestämmelse utan på ett civilrättsligt avtal som parterna frivilligt har ingått. Klaganden är inte tvingad att ingå ett sådant avtal med NEAK, men följden av avtalet är densamma som i mål C-462/16. Närmare bestämt utgörs denna följd av att klaganden bara kunde förfoga över ett belopp som motsvarar försäljningspriset för dessa varor till apotek med avdrag för rabatten (dom av den 20 december 2017, Boehringer Ingelheim Pharma, punkt 35). Domstolen behandlade emellertid inte frågan huruvida det fortfarande är möjligt att minska beskattningsunderlaget i efterhand när rabatten inte beviljas med stöd av en tvingande rättslig bestämmelse utan den, såsom är fallet i förevarande mål, är frivillig.

Enligt motparten kan de belopp som betalas till NEAK inte anses vara en återbetalning i efterhand i marknadsföringssyfte. Eftersom det är förbjudet att marknadsföra läkemedel som finansieras av socialförsäkringen enligt 17 § punkt 4 2006 års lag XCVIII om försäljning av läkemedel, får sådana receptbelagda läkemedel som avtalen avser inte marknadsföras. Inte heller uppfylls villkoret att dessa belopp ska fastställas av den beskattningsbara personen ” i enlighet med de särskilda villkoren i dennes affärspolicy”, eftersom det inte är klaganden själv som

fastställer beloppen för de betalningar som sker enligt avtalen utan en vårdyrkessammanslutning i enlighet med 11 § punkt 1 i Hälsoministeriets förordning nr 32/2004 av den 26 april 2004.

Enligt artikel 90.1 i mervärdesskattedirektivet ska beskattningsunderlaget nedsättas i motsvarande omfattning på de villkor som medlemsstaterna bestämmer. Även om medlemsstaten tycks ha frihet att fastställa villkoren för att nedsätta beskattningsunderlaget i efterhand, tog domstolen i målet Boehringer Ingelheim Pharma inte upp frågan i vilken mån en begränsning, för det fallet att det fastställs villkor för att nedsätta beskattningsunderlaget i efterhand, står i proportion till syftet med bestämmelsen. Frågan är motiverad eftersom det för att avgöra målet är nödvändigt att få klarlagt huruvida den ungerska lagstiftningen åsidosätter principen om skatteneutralitet och utgör en begränsning som inte står i proportion till bestämmelsens syfte. Den ungerska lagstiftningen frångår alla läkemedelsföretag som har ingått avtal som liknar dem i det nationella målet möjligheten att nedsätta beskattningsunderlaget i efterhand.

Den hänskjutande domstolen anser att NEAK i förevarande mål ska betraktas som en slutkonsument av ett tillhandahållande som genomförts av ett läkemedelsföretag, varför det belopp som uppbärs av skattemyndigheten inte får vara större än det som slutkonsumenten har betalat (dom av den 24 oktober 1996, Elida Gibbs, C-317/94, punkt 24). Eftersom den beskattningsbara personen behåller en del av ersättningen på grund av den rabatt som sökanden beviljar NEAK, har det faktiskt skett en nedsättning av priset efter det att transaktionen ägt rum, i enlighet med artikel 90.1 i mervärdesskattedirektivet. Under dessa omständigheter kunde läkemedelsföretaget inte fritt förfoga över hela det pris det mottog när det sålde sina produkter till apotek eller grossister (dom av den 20 december 2017, Boehringer Ingelheim Pharma, punkterna 41–43).

Den andra tolkningsfrågan:

Som villkor för en nedsättning av beskattningsunderlaget i efterhand, krävs det enligt den ungerska lagstiftningen en faktura utställd på den som är berättigad till återbetalning som visar att den transaktion som ger rätt till återbetalning har ägt rum och en verifikation på en penningöverföring eller en kontantbetalning.

I förevarande fall har NEAK inte utfärdat någon faktura utställd på klaganden, utan det finns bara en betalningsuppsmaning som NEAK har skickat till klaganden och en verifikation från banken på att betalning har skett via överföring. Enligt den metod som fastställs i avtalet, beräknar NEAK det belopp som anges i betalningsuppsmaningen på grundval av uppgifterna om mängden sålda läkemedel och mängden recept för den relevanta perioden. Även om det inte finns någon faktura är transaktionen således väl underbyggd, eftersom uppgifterna om avtalen och om mängden sålda läkemedel är tillgängliga för allmänheten, och fastställandet av finansieringen bygger på officiella offentliga register. Det är även viktigt att påpeka att NEAK är ett statligt sjukförsäkringsorgan, vilket innebär att det utan tvekan kan förutsättas att uppgifterna i betalningsuppsmaningen är riktiga.

Enligt artikel 273 i mervärdesskattedirektivet får medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatten och för att förebygga bedrägeri. Den hänskjutande domstolen anser att begränsningarna ska stå i proportion till syftet. I förevarande fall har risken för bedrägeri inte tagits upp och inte åberopats av motparten, medan en riktig uppbörd av mervärdesskatten kan säkerställas, även om det inte finns någon faktura, på grundval av de uppgifter som nämnts i föregående punkt och mot bakgrund av det offentliga organets medverkan.

I målet Boehringer Ingelheim Pharma prövade domstolen inte vilka de formella villkoren är och vilka handlingar som är nödvändiga för att en nedsättning av beskattningsunderlaget ska kunna ske i efterhand, och denna begäran om förhandsavgörande är därför motiverad.

[utelämnas] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

Budapest den 16 september 2019.

[utelämnas]

[underskrifter]

ARBETS-DOKUMENT